

OCD, de Amygdala en de Rol van LSD

Angst kan verlamrend zijn, vooral voor mensen met obsessieve-compulsieve stoornis (OCD). OCD, gekenmerkt door dwangmatige gedachten en rituelen, brengt vaak een constante staat van angst met zich mee. De amygdala, een klein, amandelvormig gebied in de hersenen, speelt een cruciale rol in de verwerking van angst. Dit hersengebied wordt vaak aangeduid als het 'angstcentrum' van de hersenen, omdat het verantwoordelijk is voor de emotionele reacties op bedreigingen en stress.

Bij mensen met OCD lijkt de amygdala overactief te zijn, wat bijdraagt aan de intense angst en de onophoudelijke noodzaak om rituelen uit te voeren om die angst te beheersen. Deze overactiviteit leidt vaak tot een vicieuze cirkel van angst en dwanghandelingen, waarbij de angst zowel een oorzaak als gevolg is van de rituelen. Dit kan de angst verergeren en het moeilijk maken om te functioneren. Het begrijpen van de rol van de amygdala kan helpen bij het ontwikkelen van effectievere behandelingen voor OCD, door gericht in te grijpen op dit centrale punt van angstverwerking.

Een belangrijke factor in de ontwikkeling van OCD kan ook emotioneel trauma zijn. Trauma's kunnen leiden tot overmatige angst en dwangmatige gedragingen als een manier om het trauma te beheersen of te vermijden. Bij mensen met OCD kunnen trauma's de amygdala verder beïnvloeden, wat de angst verergert en de dwanghandelingen versterkt. Het trauma kan diep gewortelde overtuigingen en angstpatronen creëren die moeilijk te doorbreken zijn zonder gerichte therapie.

In de jaren 40 werd LSD door de geneesmiddelenfabrikant Sandoz gepatenteerd voor angststoornissen zoals OCD [1, 2]. Onderzoek naar LSD en andere psychedelica heeft aangetoond dat deze stoffen een significante invloed kunnen hebben op de manier waarop de amygdala functioneert. LSD lijkt de activiteit in de amygdala te verminderen, wat kan leiden tot een vermindering van angstgevoelens. Dit effect kan worden verklaard door de manier waarop psychedelica de 'default mode network' (DMN) in de hersenen beïnvloeden. De DMN speelt een rol bij zelfreflectie en het denken over het verleden en de toekomst. Door de DMN te

verstoren, kunnen psychedelica helpen om rigide denkpatronen te doorbreken die bijdragen aan angst en OCD.

Bovendien bevorderen psychedelica de neuroplasticiteit, het vermogen van de hersenen om nieuwe verbindingen te maken en te groeien. Deze herstellende eigenschap kan bijzonder waardevol zijn voor mensen met OCD, wiens hersenen vaak vastzitten in beperkende patronen van denken en gedrag. Door neuroplasticiteit te stimuleren, kunnen psychedelica mogelijk helpen bij het doorbreken van deze patronen en het bevorderen van een gezondere manier van omgaan met angst.

Volgens artikel 5 lid 2 van de Opiumwet en de Richtlijn voor strafvordering Opiumwet mogen middelen van de Opiumwet voor eigen geneeskundig gebruik worden aangewend [3, 4]. Bovendien geeft het rapport 'Ranking of Drugs' van het RIVM aan dat LSD veel minder schadelijk is dan bijvoorbeeld alcohol [5].

Youri Hazeleger
joet@joet.nl